

РЕШЕНИЕ

№ 5467

гр. С.. 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА**

при участието на секретаря **ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА**
като разглежда докладваното от **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА** Гражданско дело № 20221110148042 по описа за 2022 година

Производството е исково по молбата на **ЗД „Б...” АД, ЕИК ...** със седалище гр.С.. бул.“Д.., представлявано от изпълнителния директор чрез адв.Г. против **К. В. М. ЕГН: *******, гр.В.., ул. „С/адрес/ с правно основание по чл.500, ал.1, т.1 от КЗ – а именно за осъждане на ответната страна като водач на лек автомобил „Ландровер Дисковъри” с рег. № В...ВА, застрахован по ГО с полица BG/02/... при ищеца, да заплати исковата сума, която ищецът е платил като обезщетение на пострадалия водач на увредено от ответника МПС - „Тойота Аурис” с рег. № В...ВА, при възникнало на 28.09.2018г. в района на гр.В.., на ул.Струга 20 ПТП поради движение на ответната страна с несъобразена скорост и употреба на алкохол, при което е блъснала вдясно паркираните шест автомобила, един от които „Тойота Аурис“ с рег. № В ... ВА – регресен иск за платено обезщетение.

Излага се, че събитието е установено с ПТП от 28.09.2018г. като се търси от ищеца в качеството му на застраховател на виновния водач – ответника – на регресно основание изплатеното на пострадалото лице обезщетение в размер на **4115 лева** (платено с платежно нареждане от 07.11.2018г.) и още 25 лева за ликвидационни разноски. Претендира се и законовата лихва за забава от датата на подаване на иска – 02.09.2022г. до окончателното изплащане на задължението, както и за сумата от **1297.20 лева** за мораторна

лихва за периода от 22.07.2019г. до 22.08.2022г. и като се ангажират доказателства и се търсят разноси се претендира решение в този смисъл.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника чрез упълномощения адвокат, с който искът се оспорва изцяло – без датата на възникване и възникването на твърдяното ПТП. Оспорва се механизма на случилото се събитие като и изключителната вина на ответната страна за това, като се навежда, че вина за това има и водачът на ЛА Тойота Аурис, който е паркирал неправилно. Не се оспорват ангажираните с исковата молба писмени доказателства вкл. и ППТП и се ангажират др. такива. Желаете се решение в този смисъл и се претендират разноси.

Съдът е сезиран с иск с правна квалификация чл.500, ал.1, т.1, предл. последно от КЗ във с чл.433, т.3 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Софийски районен съд като взе предвид разпоредбите на закона, исканията и твърденията на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните нямат спор и от доказателствата се установява, че към датата на възникване на исковото ПТП е съществувал договор за застраховка –Каско на МПС – Тойта Аурис с рег. № В ... ВА по полица с № 00... при трето по делото лице – Евро инс АД с период на покритие от 03.11.2017г. до 02.11.2018г., по която е било платено застрахователно обезщетение по претенция с № ... в размер на **4140 лева** от застрахователя – Евро инс АД по повод случило се на 28.08.2018г. в гр.В.. ПТП. За платеното на пострадалото лице обезщетение застрахователят по имуществената застраховка е сезирал ищеца като застраховател по ГО с полица с № BG/02/... на водача на виновния за случилото се ЛА – Ландровър Дискавъри – ответната страна да заплати сумата по регреса в размер на 4115 лева.

Не се спори, че се е случило исковото ПТП, както не се оспорва и Протокол за ПТП от 28.03.2018г. и не се оспорва вкл. и наличието на алкохол, установен при виновния за случилото се водач – К., а това се установява и от АУАН с № 876789/ 28.09.2018г. , талон за изследване за употребен алкохол, както и Решение с № 1822/ 10.10.2019г. по НАХД с № 2029/ 2019г. по описа на РС В., с което се потвърждава НП за налагане на административно наказание на К. В. М. за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП – а именно за управление на МПС под въздействие на алкохол

над 0.8 до 1.2 промила. Не се оспорва от ответника и стореното плащане на пострадалото лице.

От заключението на вещото лице се установява, че на 28.09.2018г., около 00:40 часа, лек автомобил „Ланд Ровер Дискавъри“, с рег.№ В...ВА, се е движил по ул. „Струга“, и в района на № 20, поради движение с несъобразена скорост, водачът е реализирал ПТП последователно с *паркираните* от дясната му страна леки автомобили: „Мерцедес 124“, с рег.№ ТХ...АН, „Тойота Аурис“, с рег.№ В...ВА, МПС „Хонда“, с рег.№ В...ВС, „Тойота Авенсис“, с рег.№ В...РВ, „Ауди А 3“, с рег.№ ЕН...КМ и „Мерцедес Спринтер 515“, с рег. № В...НС. Експертът заключава, че всички увреждания по „Тойота Аурис“, се намират в пряка и причинно - следствена връзка с настъпилото ПТП като стойността, необходима за възстановяването му, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 12204,48 лв. Действителната (средната паз..) стойност на процесният лек автомобил, определена към датата на настъпване на застрахователното събитие е 7062 лв. , стойността необходима за възстановяването му, определена на база средни пазарни цени - 12204,48 лв., надвишава неговата действителна стойност към датата на произшествието - 7063 лв. Така заключава, че е налице тотална щета.

При тези доказателства съдът като съобрази разпоредбата на чл.500, ал.1, т.1 предл. последно от КЗ, съгласно която застрахователят, освен в случаите по чл.433, т.1 от КЗ, има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато е настъпило ПТП поради допуснато от водача нарушение по ЗДвП в резултат на управление на моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон, намира, че в конкретния случай за ищеца като застраховател по застраховка ГО се е реализирало правото на регрес спрямо виновния водач на основание чл.500, ал.1, т.1, предл. последно от КЗ, намира, че искът е основателен като доказан и по основание, и досежно размера.

Стореното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат и от страна на водача на пострадалия автомобил – неправилно паркиране на място, за което не е разрешено, остана недоказано. От изисканите по искане на ответната страна преписка и АУАН по Протокол за ПТП по случилото се на 28.09.2018г. по вина на К. събитие, не се установява за нарушение на

правилото на чл. 93 – 99а от ЗДвП – неправилно паркиране, на някой от собствениците, пострадали от събитието, да му е наложено административно наказание за това, поради което съдът приема, че не е имало неправилно паркиране от страна на пострадалите лица ерго това води до недоказаност на възражението за съпричиняване и до уважаване на иска изцяло.

С оглед нормата на чл. 500, ал.1, т.1, предл. последно от КЗ, която дава право на застрахователя да търси от деликвента освен платеното от него на увреденото лице обезщетение и стойността на сторените при определяне на обезщетението разноси, които е ноторно, че са в размер от 15 до 25 лева, следва да бъдат присъдени и такива от 25 лева.

Основателна е претенцията за законна лихва от датата на сезиране на съда – 02.09.2022г. до окончателното изплащане на вземането.

Претенцията за мораторна лихва обаче съдът намира за недоказана и като такава за неоснователна. При осъществяване на фактическия състав по чл.500, ал.1, т.1 от КЗ, в полза на изплатилия обезщетение застраховател се поражда регресно право, което обаче разгледано като задължение на виновния водач – в случая ответника, възниква като безсрочно. Следователно, за да се счита изпаднал в забава по регресния дълг е следвало ответникът да бъде поканен от ищеца по аргумент на чл. 84, ал.2 от ЗЗД. Представената регресна покана и обратна разписка установяват, че "пратката не е потърсена". Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от Закона за пощенските услуги условията за доставянето на пощенските пратки се определят съгласно Общите правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колети, приети с решение № 581/27.10.10 г. от Комисията за регулиране на съобщенията, които изключват фикцията, че липсата на фактическо връчване, дори и при изпълнение на задълженията на пощенския оператор по чл. 5, ал. 3, пратката ще се счита за доставена на получателя. Общите правила не предвиждат условия, подобно на предвидените в чл. 47 от ГПК, отсъствието от адреса да се удостоверяят от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени, въпреки че не са получени от адресата – в който смисъл е и практиката на ВКС- Решение № 180 от 23.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 2400/2015 г., I т. о., ТК, Решение № 101 от 19.08.2019 г. на ВКС по т. д. № 439/2017 г., II т. о., ТК и Решение № 148 от 2.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 2072/2015 г., I т. о., ТК, в които е прието, че след като ищецът е избрал да

върчи регресната покана чрез пощенска пратка преценката за редовността на връчването се извършва според уредените в Общите правила начини на доставяне и на удостоверяване на получаването на пощенските пратки. Това мотивира съдът да приеме, че поканата до ответника за плащане на регресната претенция на застрахователя, не е връчена надлежно на К., респективно тя не е поставена в забава за регресното си задължение към застрахователя, поради което не може да се направи извод и че акцесорното задължение за обезщетение за забава върху главницата е възникнало, респ. че ответникът дължи заплащане на претендираното от ищеца обезщетение по чл.86, ал.1 от ЗЗД в размера от 1297.20 лева. Или искът за обезщетение за забава е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Съдът е надлежно сезиран от страните за присъждане на разноски, които с оглед частичното уважаване на исковите претенции следва да бъдат присъдени и на двете страни на основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК.

На ищеца са дължими разноски от **772.87 лева**, което е редуцира сбор от платени от ищеца държавна такса от 215.60 лева, възнаграждение за адвокат от 600 лева и възнаграждение за вещо лице от 200 лева. Стореното възражение от ответника за прекомерност на авд. хонорар е неоснователно тъй като е съобразено с нормата на чл.7, ал.2, т.2 от НМРАВ, а разноските, които се дължат на ответната страна са в размер на **143.14 лева**, които са редуциран сбор от адвокатско възнаграждение от 400 лева, определено на основание чл.38, ал.2 от ЗА и 200 лева за възнаграждение на вещо лице.

При гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.500, ал.1, т.1, предл. последно от КЗ **К. В. М. ЕГН: *******, гр.В., ул. „С/адрес/ да заплати на ЗД „Б...“ АД, ЕИК ... със седалище гр.С.. бул.“Д., представлявано от изпълнителния директор чрез адв.Г. сумата от **4115 лева** – като регресно вземане по ГО с полица с № BG/02/... за ЛА „Ландровър Дискавъри“ с рег. № В ... ВА за изплатено обезщетение за ЛА „Тойота Аурис“ с рег. № В ... ВА по полица с № 00... и претенция с № ... при трето по делото лице – „Евро инс“ АД с период на покритие от 03.11.2017г. до 02.11.2018г., за което е образувана щета при

ищеца с № 1810038908 във връзка с ПТП, настъпило на 28.09.2018г., около 00:40 часа в гр.В., както и **2 5 лева** ликвидационни разноси ведно със законната лихва върху цялата главница от датата на подаване на исковата молба – 02.09.2022г. до окончателното изплащане на сумата и

ОТХВЪРЛЯ иска на **ЗД „Б...” АД, ЕИК ...** със седалище гр.С.. бул.“Д.., представлявано от изпълнителния директор чрез адв.Г. за осъждане на **К. В. М. ЕГН: *******, гр.В., ул. „/адрес/ **да заплати** на ищеца сумата от **1297.20 лева** – обезщетение за забава върху главницата за периода от 22.07.2019г. до 22.08.2022г. и

ОСЪЖДА К. В. М. ЕГН: *****, гр.В., ул. „С/адрес/ **да заплати** на **ЗД „Б...” АД, ЕИК ...** със седалище гр.С.. бул.“Д.., представлявано от изпълнителния директор чрез адв.Г. на основание чл.78, ал. 1 от ГПК сумата от **772.87 лева** – съдебно-деловодни разноси и

ОСЪЖДА „Б...” АД, ЕИК ... със седалище гр.С.. бул.“Д.., представлявано от изпълнителния директор чрез адв.Г. **да заплати** на **К. В. М. ЕГН: *******, гр.В., ул. „С/адрес/ на основание чл.78, ал. 3 от ГПК сумата от **143.14 лева** – съдебно-деловодни разноси

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия при Софийски районен съд: _____